

वयं सर्वे न जानीमो विधानं कीदृशं क्रतोः ॥
 इति तेषां वचः श्रुत्वा चिन्तायुक्तो महोपतिः ।
 किं करोमि क्व गच्छामि विललाप पुनः पुनः ॥
 कान्यकुजात् समानीतान् दूतेन द्विजपञ्चकान् ।
 वेदशास्त्रेभ्यवगतान् सर्वास्त्रे च विशारदान् ॥
 गोयानारोहितान् विप्रान् खड्गचर्मैर्दिव्यैर्युतान् ।
 पत्तिवेशान् समालोच्य विषादो जायते हृदि ॥
 अश्रद्धा जायते राज्ञ इति ज्ञात्वा द्विजोत्तमाः ।
 आशीर्वादाथनिर्मास्य मल्लकाष्ठोपरि स्थितम् ॥
 तदा काष्ठं सजीवं स्यात् फलपल्लवसंयुतम् ।
 इति दृष्ट्वा नृपस्तस्मिन् कम्पान्वितकलेवरः ॥
 स्तोत्रञ्च वज्रधा तेषामकरोत् स नृपोत्तमः ।
 आसनं पादमानीय ददौ विनयपूर्वकम् ।
 उपविष्टा द्विजाः पञ्च तथा च शूद्रपञ्चकाः ॥
 राजंस्ते कुशलं सर्वं प्रोक्ष्येव्यवदत् स तान् ।
 अद्य मे सफलं जन्म जीवितञ्च सुजीवितम् ॥
 पूतञ्च भवनं जातं युष्माकं गमनं यतः ।
 एवञ्च क्रियते स्तोत्रं पृष्टान्यत् शूद्रपञ्चके ॥
 युष्माकं गोत्रमाख्या च किमर्थं वा द्विजैः सह ।
 तत् सर्वं श्रोतुमिच्छामि ब्रूत भोः शूद्रपञ्चकाः ॥
 इति राज्ञो वचः श्रुत्वा कथयन् नामगोत्रके ।
 काश्यपे चैव गोत्रे च दक्षनामा महामतिः ॥
 तस्य दासो गौतमस्य गोत्रे दशरथो वसुः ।
 शाण्डिल्यगोत्रे सम्भूतो भट्टनारायणः कृती ॥
 सौकालिनश्च दासोऽयं घोषः श्रोमकन्दकः ।
 भरद्वाजेषु विख्यातः श्रीहर्षो मुनिसत्तमः ॥
 दासस्तस्य विराटाख्यो गुहकः काश्यपः स्मृतः ।
 सावर्णगोत्रनिर्दिष्टो वेदगर्भमुनिस्त्वयम् ॥
 तस्य दासो भिन्नवंशो विश्वामित्रश्च गोत्रकः ।
 कालिदास इति ख्यातः शूद्रवंशसमुद्भवः ॥
 वात्स्यगोत्रेषु सम्भूतश्चान्दस्त्रेति संज्ञितः ।
 मौद्गल्यगोत्रजो दत्तः पुरुषोत्तमसंज्ञकः ॥
 एतेषां रक्षणायाय आगतोऽस्मि तवांलये ।
 इति श्रुत्वा नृपस्तत्र मनसा हर्षमागतः ॥
 विधानेनैव निर्वर्त्य क्रतुञ्च धर्मसंज्ञितम् ।
 ग्रामं सुवर्णं गाक्षैव वस्त्राणि विविधानि च ॥
 दक्षिणार्थे द्विजातिभ्यः प्रददौ स नृपोत्तमः ।
 अत्र देशे कृतावासाः सर्वे च द्विजशूद्रकाः ॥
 बह्वक्ष प्रजा जाता नानादेशनिवासिनः ॥ * ॥
 अथ वल्लालकृतश्रेणिविभागः ।
 “अथ वल्लालभूपक्ष अम्बलकुलनन्दनः ।
 कुरुतेऽतिप्रयत्नेन कुलशास्त्रनिरूपणम् ॥
 आदिशृङ्गनीतविप्रान् शूद्रांश्चैव तथापरान् ।
 एतेषां सन्ततीः सर्वा आनयत् स निजालये ॥
 यत्र यत्र स्थिता विप्रास्तत्र ग्रामे निरोपिताः ।
 श्रेणीद्वयन्तु निर्मातुं राज्ञोवाग्मन्संज्ञितम् ॥
 तथैव द्विविधं प्रोक्तं कुलस्य सद्विज्ञोत्तमे ।
 शूद्रगण्य चतस्रश्च नृपण्य श्रेण्यः कृताः ॥
 उदगदक्षिणगण्यौ च वज्रवाग्मन्संज्ञौ तथा ।
 इति स्तम्भः संज्ञाः सप्ततद्विंशतिविधानात् ॥
 कुलं यत्पुत्र्यं तेषां श्रेणीश्रेणीविशेषतः ॥ * ॥
 अथ वज्रजकायस्थश्रेणिविभागः ।

“तत्र वज्रेषु यैः शूत्रैर्निवासः क्रियतेऽधुना ।
 तेषां निर्णयमाचक्षे कुलक्षेत्र विप्रैर्यतः ॥
 वसुवंशे च सुख्यौ द्वौ नाम्ना लक्षणपूषणौ ।
 घोषेषु च समाख्यातस्तुभुजमहाकृती ॥
 गुह्ये दशरथश्चैव मित्रे तारापतिस्तथा ।
 दत्ते नारायणश्चैव एते च वज्रजाः स्मृताः ॥
 अपरन्तु ।
 “नागे दशरथश्चैव महानन्दस्तु नाथकः ।
 चन्द्रशेखरदास्तु सेने गङ्गाधरस्तथा ॥
 दामोदरकरः ख्यातो दामस्तुषापतिस्तथा ।
 पालिते जनसंज्ञः स्यात् चन्द्र नारायणाख्यकः ॥
 पाले व्यावः समाख्यातो राजावंशे च कृष्णकः ।
 भद्रे दिगम्बरश्चैव धरे तु व्याससंज्ञकः ॥
 प्रभाकरस्तु नन्दो स्यात् केशवो देववंशजः ।
 अवीपतिरिति ख्यातः कुण्डवंशे प्रकीर्तितः ॥
 सोमे वंशधरश्चैव सिंह रत्नाकरस्तथा ।
 नारायणः समाख्यातो रक्षिते च तथापरे ॥
 वेदगर्भाङ्गश्चैव देव्यारिर्विष्णुसंज्ञकः ।
 व्याजो जिलोचनः ख्यातो नन्दने च उषापतिः ॥
 एते वज्रजनिर्दिष्टा वल्लालेन महात्मना ।
 अन्येऽपि शूद्रा विख्यातास्तत्र देशनिवासिनः ॥
 ते वज्रजाः समाख्याताः करणेषु प्रतिष्ठिताः ॥ * ॥
 अथ वज्रजकुलीनादिनिरूपणम् ।
 “कुलीन इति संज्ञा स्यात् मध्यस्थश्च तथापरः ।
 महापात्रोऽवल्लालश्चैव इति संज्ञाचतुष्टयम् ॥
 तद्वयथा ॥
 “वसुधैव कुटुम्बकम् इति दत्तो नागश्च नाथकः ।
 दासः सेनः करो दामः पालितश्चन्द्रपालकौ ॥
 राज्ञो भद्रो धरो नन्दो देवः कुण्डश्च सोमकः ।
 रक्षिताङ्गरसिंहाश्च विष्णुराज्यश्च नन्दनः ॥
 चत्वारोऽप्याख्यो मध्या महापात्राः परे तथा ।
 सप्तविंशतिः शूद्राणां वल्लालेन प्रशंसिताः ॥ * ॥
 इति कुलीनमध्यममहापात्राः । अचलान् वक्ष्यामि ।
 “होष्टश्च स्मारकश्चैव धरणीवान् एव च ।
 आश्चः पैसुरश्चैव प्रान्तश्च भज्जविन्दुको ॥
 गुह्यश्च वल्लोदो च शर्मा वर्मा च भूमिकः ।
 ऊर्ध्वश्च रक्षकश्चैव राणादिबौ च पीलकः ॥
 खिलश्च गुप्तचाञ्चो च बन्धुश्च शाजिसंज्ञकः ।
 हेष्टश्च सुमनुर्गण्डो राणाराज्यदाहकाः ॥
 दानागण्यमानाख्याः खामः क्षेमश्च तोषकः ।
 वैश्वपि घरवेदो च भूतार्णवकज्जकाः ॥
 एन्दश्च शक्तिसङ्गो च क्षेमाशौ वर्द्धनस्तथा ।
 हेमश्च बन्धकश्चैव भूजिः कीर्त्तिश्च श्रीलकः ॥
 धनुर्गणो यष्टश्चैव मनोरीतिश्च दाडिकः ।
 चाकिश्च श्याम पूजिश्च गण्डको नादकस्तथा ॥
 रोडश्च होमकश्चैव चाष्टकश्च तथैव च ।
 ढोलश्च दूतकश्चेति हिरुप्रत्यक्षजाः स्मृताः ॥
 एतेषां प्रतिपुरुषक्रमेण कुलार्चनात् महापात्र-
 भावो जायते ॥ * ॥ इति वज्रजघटकारमानन्द-
 शर्मेकृतकुलदीपिका ॥
 कायस्था, स्त्री, (कायस्थान्तरात् नया । काय + स्था +
 घञर्थकः ।) हरीतकी । इति मेदिनी ॥ घञो-

दृष्टः । इति जटाधरः ॥ काकोली । इत्यमर-
 टीकायां भरतः ॥ एलाहयम् । तुलसी । इति
 राजनिर्घण्टः ॥ कायस्थस्त्रीजातिः । कायस्थपत्न्यां
 कायस्थी ॥
 कायिकः, त्रि, (कायेन निष्पादितः निष्पन्नो वा
 कायेन निर्दत्त इति वा । काय + ठक् ।) प्रा-
 रीरिकः । कायनिष्पन्नः । यथा ।
 “अदत्तानामुपादानं हिंसा चैवाविधानतः ।
 परदारोपसेवा च कायिकं त्रिविधं स्मृतम् ॥
 इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥ (स्त्री, शरीरसम्बन्धिनी
 चक्रवर्तिः । यथा मनुः ८ । १५३ ।
 “चक्रवर्तिः कालवर्तिः कारिता कायिका च या” ॥)
 कायिकावर्तिः, स्त्री, (गोबलीवर्द्धादीनां कायपरि-
 श्रमसाध्या वा वर्तिः ।) गवादिवलीवर्द्धादिकर्म-
 युता वर्तिः । यथा ।
 “दोह्यावाह्यकर्मयुता कायिकसंमुदाहृता” ॥
 इति व्यासः ॥ मूलधनाविरोधिनी प्रत्यन्देयपण-
 तद्वर्द्धादिस्था वर्तिः । यथा ।
 “कायाविरोधिनी शस्त्रं पयाज्जाद्या तु कायिका” ।
 इति नारदः ॥ हलायुधस्तु पयाज्जाद्या इत्यत्र
 पणवाह्येति पठित्वा पणस्य मूलधनस्य यावदव-
 स्थानं तावत् शस्त्रं वर्धसहस्रमपि उत्तमर्गेण या
 वाह्यते प्राप्यते सा कायिकेति व्याख्यातवान्
 तत्राद्या भोगलभान्तर्गता अपरा च तद्विन्ना
 इति मिश्राः । इति विवादार्णवसेतुः ॥
 कारः, पुं, (का हिंसायां + भावे घञ्) वधः । निश्चयः ।
 (धातूनामनेकार्थत्वात् अत्र निश्चयार्थेऽपि) कं सुखं
 ऋच्छत्यनेन । क + ऋ + करणे + घञ् ।) बलिः ।
 यत्नः । यतिः । (कं सुखं निर्दत्तं ऋच्छतीति । क
 + ऋ + कर्त्तरि अण् ।) पतिः । इति शब्दरत्ना-
 वली ॥ (कं निश्चयजलञ्छतीति) । तुषारशैलः ।
 इति मेदिनीकरहेमचन्द्रौ ॥ कर्मोपपदे कर्त्तृवाच-
 कः । यथा कर्मकारः स्वर्णकार इत्यादि । इति
 व्याकरणम् ॥ क्रिया । यथा करणं कारः क्रिया ।
 इति रामतर्कवागीशः ॥ (अक्षरान्ते तदक्षर-
 वाचकः । यथा ककारः । मकारः । इत्यादिः ॥)
 कारकं, स्त्री, (क्रियाभिरन्वितं इति । भाष्यमते तु
 करोति क्रियां निर्वर्त्तयतीति । क + कर्त्तरि एवञ् ।)
 क्रियानिमित्तं लोकतः सिद्धम् । इति दुर्गासिंहः ॥
 फणिभाष्यमते पुं, यथा भवितुः स प्रयोजकः
 कारकः । तत्तु षड्विधम् । कर्म १ यथा रामं
 नमति । करणम् २ यथा नेत्रैः शिवो दृष्टः ।
 कर्त्ता ३ यथा जगैः शिवो दृष्टः । सम्प्रदानम् ४
 यथा हस्तिः सज्जः सुखं ददातु । अपादानम् ५
 यथा विभीषणः पदादम्बलः । अधिकरणम् ६ यथा
 रेमे शरदि गोविन्दः । इति बोपदेवः ॥ वर्षोप-
 लोद्धवं जलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
 कारकः, त्रि, (करोति कर्मोपपदे कर्त्ता । क + “शुक्ल-
 चो” । ३ । १ । १३३ । इति एवञ् ।) कर्त्ता ।
 इति मेदिनी ॥ (यथा मनुः ७ । २०४ ।
 “आदानमप्रियकरं दानञ्च प्रियकारकम्” ॥)
 कारकुलीयः, पुं, (कारकुल + कः ।) शास्त्रदेशः ।